

Remiss angående 2017 års regler

UG Bruks i Utskottet för prov och tävling får härmed presentera sitt första förslag till nya regler från år 2017. Förslaget skickas till samtliga klubbar och distrikt.

Svar önskas från distrikt och rasklubbar, senast 30 september 2014.

Remissen skickas per e-post till camilla.hjort@brukshundklubben.se eller per post till:

Svenska Brukshundklubben
"Regelremiss Bruksprov"
Box 4
123 21 Farsta

Svaren ska återspegla vad distriktet/rasklubben anser, och inte vara en uppräkningslista av vad de lokala organisationerna tyckt. Om en lokal organisation inte kan ställa sig bakom svaret från distrikt/rasklubb, och anser frågan vara av stor vikt, kan den begära att få en reservation bilagd svaret.

Förslagen i remissen ska inte ses som begränsande utan snarare som en hjälp att strukturera diskussionen. Det står givetvis distrikt/rasklubb fritt att framföra förslag utöver vad som behandlas i remissen. Vi har inte på varje punkt framställt ett konkret förslag, utan ibland pekat på ett område som bör diskuteras och försökt belysa det ur olika aspekter.

UG Bruks har dels samlat ihop en del synpunkter som framkommit sedan senaste regelrevideringen, dels studerat den mycket omfattande slutrapporten från Projekt SBK-raser, Grupp 4 (hädanefter benämnd Grupp4-rapporten). I denna framförs en mängd förslag varav vi behandlar de flesta nedan. Grupp4-rapporten finns tillgänglig på SBK:s hemsida och bör läsas i sin helhet.

I Grupp4-rapporten ägnas mycket tankemöda åt hur deltagandet vid bruksprov ska ökas. Det kan ske genom att locka nya deltagare men det gäller också att fortsatt attrahera dem som nu deltar och står för en stor samlad kunskap. Det förtjänar att påpekas att eventuella regeländringar bara är en begränsad del av åtgärder för att öka deltagandet. Större effekt kan nog förväntas av andra åtgärder som dessutom kan börja genomföras omgående. Vi tänker då bland annat på sådant som att propagera för bruksproven på lokal nivå. I dagens utbud av olika tävlingsformer kan inte bruksproven förväntas vara självgående utan "prova på-dagar" eller liknande behövs. Man skulle kunna tänka sig en eller flera "Bruksambassadörer" på varje klubb och distrikt med uppgift att på olika sätt propagera för bruksproven. På länge sikt bör kanske utbildningen av instruktörer och kursledare ses över. På lokal nivå bör nog också underlättas för nybörjare att komma med i träningsgrupper etc. På vissa klubbar fungerar detta mycket bra medan det på andra håll upplevs som en svår tröskel att komma över. Kanske kan man även på distriktsnivå i högre grad än idag utnyttja sociala medier etc för att underlätta att finna träningskamrater. Distrikten har också en viktig roll när det gäller att utforma tävlingsprogrammet. Detta bör svara mot efterfrågan och inte bara återspegla enskilda klubbars önskemål. När det gäller spårhundgruppen bör distrikten spela en aktiv roll när det gäller att främja samarbete mellan olika klubbar så att de ofta utspridda resurserna i form av mark och funktionärer kan utnyttjas till fullo. Det finns också skäl att försöka förlänga tävlingssäsongerna i spår. Risken för snö behöver inte avskräcka, går tävlingen inte att genomföra så ställs den in men vid en mild vinter kan det bli ett tillskott till programmet.

Det är positivt att det i Grupp4-rapporten ges en historik om bruksprovets utveckling. Vi har alltså en tradition att slå vakt om och att det trots de utvecklade träningsmetoderna skulle behöva tas bort moment för att de upplevs som svåra verkar inte rimligt, speciellt i en organisation som anser sig vara "i världsklass". Dock finns förstås skäl att fundera över om reglerna behöver moderniseras i olika avseenden. De synsätt eller de förutsättningar som förelåg när reglerna utformades kanske inte kvarstår. I en del fall har nog också reglerna "blivit som de blivit" utan någon djupare eftertanke. Ett exempel på det senare torde vara de olika vikterna för tunga föremålet.

Innan man börjar införa regeländringar för att exempelvis försvåra specialproven bör man nog se till att utnyttja dagens regler. Ett problem kan vara att lydnaden är noggrant specificerad vad gäller uppläggningsmedan specialproven kräver att arrangören har ambitionen att verkligen pröva hundarna. Att ambitiöst upplagd special ger mycket bra utslag och verkligen gynnar de riktigt bra hundarna ser vi vid så gott som varje SM.

Krav på MH

Vid förra regelrevideringen beslöts att kravet på genomgången MH ska kvarstå, trots förslag om att det skulle tas bort. Som skäl angavs värdet av att få så många hundar som möjligt av SBK-raserna beskrivna. Varför MH krävs för även de raser som inte SBK har avelsansvar för är frågan. Något "säkerhetsskäl" (att få bort farliga hundar från tävlingsbanan) föreligger knappast. Hundarna hinner tävla en del innan de uppnått åldern då MH krävs. Om man ser någon fördel med att för omvärlden vid ett eventuellt ifrågasättande av skyddshundsgruppen kunna upplysa om att de deltagande hundarna har "känd mental status" så finns ju den möjligheten genom att gruppen är begränsad till SBK-raserna.

Återbud

Reglerna anger vissa förutsättningar för att en arrangör ska vara tvungen att återbetala vid ett återbud. Dessa bör nog kompletteras med att arrangör alltid ska återbetala om platsen kan besättas med annan hund. Det rör sig då i allmänhet om reserv som kan sättas in men man kan även tänka sig en efteranmälan som arrangören accepterar. Principen bör vara att arrangören endast kan få betalt en gång per plats. Från den principen kan finnas undantag då tävlande uteblir men det finns reserv på plats att sätta in, i detta fall ska ingen återbetalning ske. Den föreskrivna ändringen skulle ge ett incitament att lämna återbud i sådana fall då det kan gynna annan tävlande som får möjlighet att delta. Det vanligaste exemplet är nog hund som blivit uppflyttad och där föraren vill ställa sin plats till förfogande för bättre behovande.

Tävlande efter uppflyttning

Att inte tvingas upp i en högre klass bara för att hunden blivit uppflyttad eller uppnått en viss ålder är ett önskemål i Grupp4-rapporten. Sannolikt skulle det vara till gagn för sporten om förare fick tävla på en nivå som känns lagom i stället för att antingen tävla i en klass som hunden inte är färdig för eller inte tävla alls. Förslagsvis behålls dagens bestämmelser att tävlande i lägre klass inte får ske förrän hunden uppnått 18 månaders ålder och att hunden inte får tävla i högre eller elitklass tidigare än 30 dagar efter uppflyttning från klassen under, men det skulle inte vara tvingande att tävla i den högre klassen. Regeln skulle kunna vara (liksom i lydnadsklass) att om hunden blivit godkänd i en klass så kan den sedan inte återgå till tävlande i klassen under. I sök, skydds och inte minst rapport skulle det nog bara vara till fördel med större startfält av väl kvalificerade hundar i de lägre klasserna (ibland kanske bidra till att en tävling blir av i stället för att ställas in). I spår är det ju konkurrens om platserna och den ovan föreslagna regeländringen bör därför kompletteras med att vid överanmälan har ännu ej uppflyttade hundar företräde. Det kräver en ändring i SBK Tävling så att uppgift om detta

kan lämnas och även en skyldighet för föraren att upplysa om ifall ändring i det avseendet skett före anmälningstidens utgång.

Titlar och diplom

Titlar, diplom etc är egentligen inte regelfrågor. Reglerna anger ett standardiserat och kortfattat sätt att ange en hunds tävlingsmeriter. Man har beteckningarna Skh, Sph, Rph resp Sökh för de olika grupperna och I, II och III för godkännande i lägre, högre respektive elitklass. Om dessa beteckningar ska bli en officiell titel för hunden får bli en förhandlingsfråga med SKK. Principen att en titel bör vara en följd av en samling meriter har ju tummats på i andra fall så varför inte även här. Diplom för exempelvis tre uppflyttningar i en klass, analogt med diplomerna i lydnadsklass, ligger också utanför reglerna, sånär som på regeländringen ovan som underlättar att uppnå meriten. (Med dagens regler handlar det ju om tre uppflyttningar ur appellklass före 18 månaders ålder eller två ytterligare uppflyttningar ur lägre eller högre klass inom 30 dagar efter den första uppflyttningen). Diplom i elitklass kan diskuteras. En hund som fått tre cert i en grupp blir något slags champion (till skillnad från i lydnadsklass där oregistrerade hundar får diplom i stället) men ett diplom efter tre cert/certpoäng vore förstås tänkbart.

Apportvikter och hinderhöjder

Att ha en finare stegring av hinderhöjder och apportvikter har föreslagits från Tävlingssektorn tidigare och mötts av ett massivt ointresse men kanske är tiden mogen nu. I Grupp4-rapporten uttrycks önskemål om en rättvisare indelning. De tekniska förutsättningarna ändrades i och med övergången till plankhinder, nu finns i princip möjligheten att stega med 5 centimeters intervall. Dock är det nog inte främst hinderhöjderna som orsakar problem utan den ojämna stegringen av apportvikterna. Skillnaden mellan 2 och 4 kilo är avsevärd och det upplevs helt naturligt som orättvist att det ska vara så stor skillnad mellan raser som hamnat precis på var sin sida om en mankhöjdsgräns. En 3-kilosapport borde införas och raserna indelas i fyra grupper. Det innebär ett visst arbete att klassa om raser i "mellanskiktet" men det kunde det nog vara värt. Det finns knappast skäl att ha någon annan gruppindelning vad gäller hinderhöjderna utan fyra grupper borde räcka även där. I och med den finare indelningen kan man nog fortsätta med det grova måttet "rasens medelhöjd enligt standard", det får inte så dramatiska konsekvenser som kan bli fallet med dagens regler speciellt vad gäller apportvikt.

Ett förslag skulle kunna se ut så här:

Mankhöjd	Apportvikt	Hinderhöjd akl-lkl	Hinderhöjd hkl-ekl
< 35 cm	1 kg	35 cm	45 cm
35-45 cm	2 kg	45 cm	55 cm
45,5-55 cm	3 kg	55 cm	70 cm
> 55 cm	4 kg	65 cm	85 cm

Platsliggandet och skotten

Grupp4-rapporten innehåller en del frågor om platsliggande och svaren är inte helt entydiga. Trots den vid senaste revideringen införda rapporteringen av störande hundar, som verkar ha haft en gynnsam effekt på det problemet, diskuteras ändringar av platsliggandet. Man ser det som angeläget att ha kvar momentet men vill samtidigt förenkla det. En förenkling kan knappast motiveras av att momentet anses för svårt utan snarare av att man vill undvika att hundar påverkar varandra under momentet. Platsliggandet är redan ett moment som inte liknar något annat om man ser till betygsfördelningen. Det absolut vanligast förekommande betyget är 10 och speciellt i elitklass är momentet i allmänhet en odramatisk historia. Platsliggandet har alltså ett mycket begränsat värde som särskiljande moment och dess effekt är oftast att samtliga hundars resultat ökas på med 30 poäng (elitklass). I stället för att ta till konstgrepp och förändra platsliggandet kanske man skulle fundera över att ta bort det och lägga över koefficienterna på specialen. Ett moment där hunden kan lämnas på ett ställe och kvarbli där, även i närvaro av andra hundar, kan mycket väl fylla sin plats i ett lydnessprogram men om man talar om att omfördela koefficienter mellan special och lydness så är det nog angelägnare att behålla lydnessmoment där hunden är mera aktiv. En annan väg vore att, som i lydnessklass, börja ställa stora krav på att hunden är helt stilla men det rimmar inte alls med vad som bör premieras vid bruksproven.

Skotten under bruksproven är en, om uttrycket tillåts, laddad fråga och den har oftast haft en knytning till platsliggandet. Under en del perioder har väldigt många koefficienter hamnat på platsliggandet och skotten. Exempelvis har det i lägre klass först kunnat utdelas 50 poäng för att hunden legat plats i 5 minuter och direkt därefter ytterligare 40 poäng om hundarna legat kvar då tre skott avlossats. Frågan är om det inte är dags att helt överlåta bedömningen av hundens skottfasthet till mentalsidan. Där prövas ju hunden i både passivitet och aktivitet och hundens reaktion beskrivs detaljerat. I bruks klarar sig en hund långt utan att prövas i skott. Än längre klarar den sig om den åtminstone blir liggande kvar på platsen vid skottlossning. Skott under aktivitet prövas som allmänt moment bara i lägre klassens budföring, annars handlar det om grenspecifika moment i rapport och elitklass skydds. (Och budföring i lägre klass kommer det vid varje revidering förslag om att ta bort...). Och det finns andra discipliner där skott inte förekommer (IPO FH, Nordic Style (utom skyddset)) eller prövas med en klenare typ av vapen (6 mm).

Uppletande av föremål

Uppletandet uppvärderades koefficientmässigt då antalet föremål ökades från tre till fyra. Frågan är väl om inte momentet skulle vara värt ännu mer. Om en överflyttning av koefficienter från lydness till special görs så borde nog uppletandet ökas från 6 till 8. I Grupp4-rapporten nämns en del andra tänkbara förändringar. Passiv markering har föreslagits av Tävlingssektorn tidigare men inte rönt något som helst intresse. (I Nordic Style tillåts skyddshundar markera föremålen med skall). Stegringen mellan högre och elitklass består idag av antalet föremål som ska hittas och apporteras. En annan möjlighet, som nämns i Grupp4-rapporten, vore att hunden i elitklass skulle jobba tiden ut (i analogi med elitklass sök där hela området ska genomsökas) eller, kanske ännu bättre, åtminstone 4 minuter även om de fyra föremålen hämtats in innan dess.

I Grupp4-rapporten diskuteras ett eventuellt införande av uppletande i appellklass och lägre klass. Man konstaterar dock att uppletande som tävlingsmoment nog kräver en apportering (och av lite svårare föremål).

Skyddshundsgruppen

En mera konsekvent stegring av momenten mellan de olika klasserna har efterlysts. När det gäller transport med följande överfall ser det idag likadant ut i alla klasser. Man skulle kunna tänka sig en 50-meters transport (3 meter bakom figuranten) utan överfall i lägre klass, följt av ett överfall från stillastående 1 meter bakom figuranten. I högre klass kunde momenten utföras som idag medan i elitklassen skulle platsen för överfallet kunna varieras från tävling till tävling och transporten fortsätta att bedömas även efter överfallet.

Fasttagande är ett svårt moment som kanske skulle introduceras först i högre klass, alternativt kunde avståndet vid sändandet minskas till 5 meter i lägre klass och 10 meter i högre klass.

Momentet bevakning saknas idag i högre klass och borde införas även där men kanske med två förflyttningar som sedan ökas till tre i elitklass. En tanke är också att i elitklass lägga korgbevakningen efter dubbelretningen och låta föraren placera hunden för bevakning av den ena figuranten och ta med sig den andra figuranten till sin anvisade plats.

Momentet civilsändande skulle kunna finnas med i högre klass med dagens utförande (och där ersätta dubbelretningen) medan det i elitklass utförs mot en springande figurant som stannar strax efter att hunden skickats.

Spårhundsgruppen

Det är intressant att det i Grupp4-rapporten finns ett intresse för att försvåra spåren. Det tog många år för Tävlingssektorn att få igenom förslaget om "skogspinnar" i elitklass. Detta trots att det vid flera SM visat sig vara utslagsgivande och när det slutligen blev obligatorium även vid vanliga tävlingar blev effekten den att betyg 10 på spåret fick ett helt annat värde än tidigare. Man bör dock vara medveten om att en del andra försvåringar av spåren ställer ytterligare krav på mark och framför allt spårläggare, resurser som redan idag anses vara problem med. Förslagsvis behålls bruksspåren som de är, alltså "terrängspår", men vi borde nog fundera över att införa andra spårdiscipliner på hårt underlag, ungefär som "Variable Surface Tracking" i USA.

I Grupp4-rapporten nämns spårupptag på linje och det har vi tidigare haft i lägre och högre klass. Dock blir det alltid fråga om en korridor med någon sorts "vingelmån" för hund och förare (om inte upptaget ska bli ett rakt sändande). "Vingelmånen" är satt till en maximal linlängd åt vardera hållet från mitten på rutan och så har vi 30 meters bredd. Det ger också hunden marginal att kolla fram- eller bakspår.

Det finns kanske anledning att fundera över en generell höjning av spårtiderna med 5 minuter i spårhundsgruppen. Skogspinnarna har nog framtvingat ett lite lägre tempo men framför allt har användandet av GPS gjort att spåren blivit längre. Dock inte för långa men tidigare spårtider har nog utgått från lite för korta spår.

Sedan den bedömda sträckan i lägre klass sänkts till 60 meter finns inget skäl att behålla bestämmelsen om minst 150 meter spårsträcka till första föremålet i den klassen. I stället bör den generella regeln vara minst 100 meter spårsträcka till vinkel eller föremål, oavsett klass.

Rapporthundsgruppen

För bedömningen i rapport skulle det nog vara en fördel med att gå ifrån den renodlat relativa tidsbedömningen. För att den ska fungera tillfredsställande krävs startfält av en storlek som vi sällan ser idag eller åtminstone startfält där någon hund utför en förstklassig prestation rent tidsmässigt. Att utan vidare acceptera att bästa tiden är en fullgod prestation så länge den är inom max-tiden är inte rimligt. Man skulle kunna tänka sig att i elitklass göra tidsbedömningen som idag om det finns en totaltid på 21 minuter eller mindre. Om bästa totaltiden är över 21 minuter så utgår tidsbedömningen ändå från en tänkt bästa tid på 21 minuter. Motsvarande åtgärder kan göras i de andra klasserna.

I rapporthundsgruppen borde antalet startande vid SM begränsas till 15. Detta motiveras av det låga antalet startande i klassen och att kvalitén på de startande hundarna vid SM bör hållas hög (något som också skulle förbättras av den ovan föreslagna ändringen av tidsbedömningen).

Reglerna bör innehålla en skrivning om situationen när en förare/hjälpförare hanterar flera hundar vid utmarschen. Denna möjlighet (att vara hjälpförare till flera hundar eller hjälpförare till annan hund) finns ju av hävd och kommer i konflikt med kravet att hundarna vid utmarschen ska gå i lottad ordning. Givetvis har detta hanterats på ett förståndigt sätt (en person kan inte vara på fler än ett ställe) men reglerna bör behandla situationen. Förslagsvis får personen i fråga välja en av de aktuella positionerna i ledet.

Sökhundsgruppen

I sök förespråkas i Grupp4-rapporten en del försvåringar. Att ha ett variabelt antal figuranter skulle nog inte tillföra något positivt men däremot en del problem. Om avsikten är att förarna ska sväva i ovisshet om antalet figuranter så bör man nog betänka att vi även har skallmarkerande hundar. Om första hunden är skallmarkör och markerar det maximala antalet figuranter så behöver resterande förare inte fundera över antalet. Det blir också en del problem att anpassa bedömningsnormerna efter variabelt antal figuranter.

Man skulle kunna tänka sig en förenkling i appellklass och lägre klass på så sätt att hunden ska vara kopplad då figuranten tas fram och vid återförandet till stigen (skallhund kopplas upp vid förarens framkomst).

I sök är hundens sätt att arbeta av största vikt. Det ses som mera anmärkningsvärt att hunden missat en figurant än att den hittat samtliga figuranter. Det senare kan den göra även med avsevärda brister i sökarbetet. Figuranterna är förstås också ett sätt att pröva hur hunden behandlar en funnen person och att den kan utföra en fullgod markering.

Det finns en del problem i söket bestående i att reglerna inte utnyttjas. Att en korrekt upplagd sökbanan är utslagsgivande kan vi konstatera vid SM. Det handlar om både att terrängen ska vara utmanande (konditionsmässigt och vittringsmässigt) och att figuranternas legor ska vara korrekta. Tyvärr drabbas klubbar som lägger upp regelmässiga sökbanor av uteblivna anmälningar medan förare söker sig till arrangörer med flacka banor och enkla figurantgömmor. Detta borde distrikten försöka råda bot på genom att begränsa söktävlingarna till sådan klubbar som har ambition och möjlighet att lägga upp bra sökbanor. Det är också intressant att trots att det sedan många år ställs krav på att hela området ska sökas igenom i elitklass så vill många arrangörer fortfarande placera sista figuranten i slutet av banan. Det är ändamålsenligt i lägre och högre klass men i elitklass ska inte föraren kunna räkna med den hjälpen.

Nordic Style

En med bruksproven närbesläktad disciplin har fastställts av FCI, nämligen Nordic Style. Den ser momentmässigt ut som Nordiska Mästerskapen gjort i åtskilliga år. I spår, rapport och sök utförs huvudmoment (på samma eller högre nivå än elitklass) under två dagar, dessutom ena dagen uppletande och andra dagen ett enkelt lydnadsprogram. I skydds är uppletande och lydnad samma som i de övriga grupperna, resten består av spår och skyddsmoment. Nordic Style är en disciplin som borde kunna tilltala förare med hundar som är säkra på specialen men som inte lägger så mycket arbete på mera avancerade lydnadsmoment. En närmare beskrivning av Nordic Style och dess tillkomst har funnits i Brukshunden under våren. Nordic Style har bara en klass och den får enligt FCI:s principer inte vara ingångsklass utan hunden ska ha klarat närmast lägre klass i landet. Vi har uppfyllt detta genom att kräva godkänt i högre klass i respektive grupp. Detta borde för hundar med de kvaliteter som krävs i Nordic Style inte vara något större problem och kan uppnås utan träning av krypande, framåtsändande, skall, stega, avancerad inkallning etc. Skott förekommer i Nordic Style endast i ett skyddsmoment (Flykt med skott).

SM i bruks (och IPO)

SM i Bruks och IPO behåller sitt grepp om publiken. Dock finns det nog skäl att utveckla SM vidare och ta vara på de möjligheter som finns att ge publiken ännu mer, utan att för den skull äventyra den sportsliga rättvisan. Det kommer efter hand fram förändringar av vilka en del bara blir en parentes medan andra stannar kvar. En förändring i den senare kategorin torde vara "saxningen" av skydds- och IPO-hundarna. Men det går att göra mer genom att utnyttja den inneboende spänning som finns i tävlingen. Några förändringar går att förverkliga inom nuvarande regelverk, andra kräver regeländringar.

För publikens del vore det tacknämligt om en grupp i taget avgörs och att det finns en fastställd tidpunkt för när så sker. Det kräver ett nytänkande så till vida att man för andradagen fastslår en sluttid och anpassar starttiden till den beroende på antal hundar kvar.

I rapporthundsgruppen borde antalet deltagare sättas till 15 (liksom i de andra grupperna, förutom spåret). Det är idag en orimligt hög andel (runt 30%) av de aktiva ekipagen som kommer till SM. Det vore till fördel för tävlingarna med en högre nivå på hundarna. Ett lägre antal hundar skulle också underlätta uppläggnen av framför allt B- och C-stationerna.

En annan regeländring som skulle kunna ha en positiv effekt på arrangemangen är ett kval-förfarande under SM. Man skulle sålunda kunna tänka sig att i spår, rapport och sök går endast en viss andel hundar vidare till den avslutande lydnaden. Beroende på dittills uppnådd poäng i specialproven går 20 (av 30) spårhundar respektive 10 (av 15) rapport- och sökhundar vidare. Det skulle ge ett mera komprimerat och lättplanerat program för andradagen samt även minska behovet av planer. Principen med att man under tävlingens gång kvalificerar sig för vidare tävlande är ju inte revolutionerande och förekommer inom ett antal sporter (exempelvis golf). För vår del är det angeläget att i kvalificeringen ingår huvudmomentet. Därför bör inte skydds och IPO omfattas då dessa grenar avslutas med huvudmomentet.

Ett tänkt program för andradagen blir då i princip:

Skydds och IPO saxas som idag, tidpunkt för de fem sista hundarna i respektive grupp fastslås och ligger efter att övriga grupper är avgjorda. En fullstor plan går åt för detta.

För sök går lydnaden för de 10 kvarvarande hundarna på en annan fullstor plan. Tidpunkten för de 5 sista hundarna är fastslagen.

För spår går lydnaden för de 20 kvarvarande hundarna på ytterligare en fullstor plan + en liten plan (uppdelad lydnad). Tidpunkten för de 5 sista hundarna är fastslagen och ligger efter att sökret avgjorts. De fem sista hundarna körs seriellt så att publiken kan se allt.

För rapport inleds andradagen med uppletande. Efter detta avgörs vilka 10 hundar som går vidare och i vilken ordning. Lydnaden går sedan på den plan som sökhundarna lämnat. Tidpunkten för de 5 sista hundarna är fastslagen och ligger efter att spåret avgjorts.

Krav för cert

Även om det i Grupp4-rapporten uttrycks att kraven för att erhålla cert är för höga så ser vi knappast skäl att ändra på dem. Om championaten ska ha ett värde så måste kraven för att erhålla cert (=inteckning i championat) upplevas som svåra (men förstås inte omöjliga) att uppfylla. Vad gäller procentuella krav (som man nog ska vara försiktig med att jämföra mellan olika discipliner) sticker inte bruksproven ut med sina 80 % som grundkrav. Hunden ska sedan antingen stå sig väl i konkurrensen eller uppnå en sådan poäng (90 %) att den får cert oavsett konkurrenternas prestationer. Detta gäller totalpoängen, sedan kan det förstås ha betydelse hur koefficienterna fördelas mellan olika moment och det återkommer vi till nedan.

Fördelning av koefficienter mellan special och lydnad

I Grupp4-rapporten framförs många önskemål om att specialproven ska uppvärderas på lydnadens bekostnad. Under årens lopp har också viss omfördelning av koefficienter mellan special och lydnad skett, så gott som alltid från lydnaden till specialen. Det har i allmänhet skett genom att moment flyttats (budföringen i lägre klass), moment tillkommit i specialen (uppletande av föremål) eller genom att moment fått ökad svårighetsgrad (uppletande av föremål).

Appellklassen är speciell vad gäller koefficientfördelningen. Det avspeglar väl också namnet även om det nog är få idag som talar om "appellen" som synonym till "lydnaden". Kanske avspeglade det dåtidens synsätt att hunden skulle ha en riktig grundlydnad innan den släpptes vidare upp i klasserna. Föregångaren till appellklassen benämndes "Anlagsprov" men den konstruktionen övergavs. Sedan har appellklassen innehållit diverse moment som brutits ut till speciella prov (Lukt-, hörsel- och karaktärsprov, BoK-prov) som sedan i sin tur försvunnit. Om man vill ändra proportionerna mellan special och lydnad i appellklass ligger det närmast till hands att ta bort lydnadsmoment. Det svåraste momentet torde vara apporteringen och det kanske skulle kunna introduceras i lägre klass i stället.

En eventuell omfördelning av koefficienter i de övriga klasserna bör nog ske med bibehållande av bruksprovets särart. För den som är intresserad av en mera renodlad specialprovsgren finns andra alternativ (Nordic Style, IPO-FH). En omfördelning är heller inte en rent matematisk historia utan måste ha en förankring i momentens relativa svårighetsgrad. Vi har nedan laborerat med ett bibehållande av lydnaden förutom platsliggandet vars koefficienter flyttas över till specialen. De poängen skulle då erövrats genom ett aktivt arbete från hunden istället för ett passivt kvarstannande på en plats.

Svenska Brukshundklubben

Förslag till krav för godkännande, uppflyttning och certpoäng

Principerna i korthet (beträffande skydds, se nedan):

- för uppflyttning från appellklass ställs krav på medelbetyg 7 totalt och i specialen, inget formellt krav på lydningen.
- för uppflyttning från lägre klass ställs krav på medelbetyg 7,5 totalt och i specialen samt 5 på lydningen (alltså 2,5 enheters skillnad mellan special och lydning).
- för uppflyttning från högre klass ställs krav på medelbetyg 8 totalt och i specialen samt 6 på lydningen (alltså 2 enheters skillnad mellan special och lydning).
- för certpoäng i elitklass ställs krav på medelbetyg 8 totalt och i huvudmomentet samt 6 på lydningen (alltså 2 enheters skillnad mellan huvudmoment och lydning).

För godkännande föreslås inga ändringar från dagens regler (medelbetyg 5 totalt och på specialen) förutom att medelbetyget i appellklass räknas på hela specialen (inklusive budföringen).

Appellklass

Nedanstående förslag är baserat på att momenten Platsliggande och Apportering utgår i appellklass. Koefficienterna flyttas inte utan totalpoängen i klassen sänks.

I appellklass krävs för uppflyttning idag en poäng på specialmomenten (budföring + spår/rapport/sök) som egentligen är baserad på betyg 7 på spår/rapport/sökmomentet men räknas på hela specialen. Detta bör ändras till att gälla medelbetyg på hela specialen.

Appellklass	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Procent	Poäng	Procent
Totalt	320	100%	230	100%
Special	90	28%	90	39%
Lydning	230	72%	140	61%

Appellklass	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Medelbetyg	Poäng	Medelbetyg
Totalt	224	7,00	161	7,00
Special	49	5,44	63	7,00
Lydning	-	(5,83) *	-	(5,07) *

(* Inget formellt minimikrav men i praktiken krävs minst detta medelbetyg).

Lägre klass

Nedanstående förslag är baserat på att moment Platsliggande utgår (eller att koefficienter frigörs på annat sätt) och att koefficienterna flyttas över till specialen (fördelningen där inte närmare angiven).

I skydds kan dagens krav på medelbetyg 7 totalt och på specialen kvarstå.

Lägre klass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Procent	Poäng	Procent
Poängfördelning:				
Totalt	600	100%	600	100%
Special	300	50%	350	58%
Lydnad	300	50%	250	42%

Lägre klass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Medelbetyg	Poäng	Medelbetyg
För uppflyttning:				
Totalt	420	7,00	450	7,50
Special	210	7,00	262,5	7,50
Lydnad	196	6,53	125	5,00

Högre klass

Nedanstående förslag är baserat på att moment Platsliggande utgår (eller att koefficienter frigörs på annat sätt) och att koefficienterna flyttas över till specialen (fördelas där på 2 till Uppletande av föremål och 2 till huvudmomentet).

I skydds kan dagens krav på medelbetyg 7 totalt och på specialen kvarstå.

Högre klass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Procent	Poäng	Procent
Poängfördelning:				
Totalt	600	100%	600	100%
Special	320	53%	360	60%
Lydnad	280	47%	240	40%

Högre klass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Medelbetyg	Poäng	Medelbetyg
För uppflyttning:				
Totalt	480	8,00	480	8,00
Special	256	8,00	288	8,00
Lydnad	196	7,00	144	6,00

Elitklass

Nedanstående förslag är baserat på att moment Platsliggande utgår (eller att koefficienter frigörs på annat sätt) och att koefficienterna flyttas över till specialen (fördelas där på 2 till Uppletande av föremål och 1 till huvudmomentet).

I skydds kan dagens krav på medelbetyg 7,50 i huvudmomentet kvarstå.

Elitklass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Procent	Poäng	Procent
Poängfördelning:				
Totalt	650	100%	650	100%
Special	350	54%	380	58%
Huvudmoment	290	45%	300	46%
Lydnad	300	46%	270	42%

Elitklass (ej skh)	Dagens regler		Förslag	
	Poäng	Medelbetyg	Poäng	Medelbetyg
För certpoäng:				
Totalt	520	8,00	520	8,00
Huvudmoment	232	8,00	240	8,00
Lydnad	210	7,00	162	6,00